

OBSAH

50 let TWR	1
Slova naděje – Dobrý život	2
Končí vojna	7
Ekonomický přehled	8
Věnujte pozornost	9
Poštovní poukázky	11
Nový koordinátor TWR-Europe	12
O vichřici a pevném základu	16
V kuchyni živých pořadů	18
Satelit	24
Zajímavé grafy	obálka

sledujte
www.twr.cz

Vydává TWR-CZ, Box 96, PSČ 656 96, Brno,
IČO 15526372, tel: 544 233 770, mobil: 603 452 893;
fax: 544 233 773
E-mail: twr@twr.cz

Internetová prezentace:
TWR mezinárodní: www.twr.org
TWR-CZ: www.twr.cz
TWR Slovakia: www.twr.sk

Běžný účet: KB BRNO 74232-621/0100

Redakce: Aleš Bartošek, Kateřina Hodecová,
Jitka Hovořáková
Titulní foto: ing. Petr Hodec
Ostatní foto: archiv TWR-CZ
Tisk: Metoda Brno
Vyšlo v březnu 2004
Registrace: MK ČR E 10676
Podávání novinových zásilek povoleno Jihomoravským
ředitelstvím spoju v Brně pod. čj. P/3-8636/91, ze dne
5.8.1991.

Neprodejní!

50 let

**22. února 1954 se uskutečnilo
první vysílání Trans World Radia**
(výňatek z projevu prezidenta
TWR-International, Davida Tuckera)

Zakladatel Trans World Radia, dr. Paul Freed, by dnes byl určitě nadšen, jak tato služba pokračuje, protože jí dal směr a cíl. A ten, kdo má určitou vizi, se nespokojí s ničím menším.

Je řada věcí, na které se chceme nyní zaměřit. Jednak jsou to děti. Zejména v zemích „třetího světa“ tvoří děti a mladí lidé většinu populace. Jejich mysl je připravena k formování. Musíme jim přinést evangelium, dokud jsou mladí. V minulosti jsme byli vždy známí tím, že vyučujeme Bibli a děti často poslouchaly spolu s rodiči. Nyní se můžeme přiblížit dětem a mladým lidem zvlášť.

Už jsme zasáhli mnoho zemí na světě, ale většina našeho světa je rozdělena mezi tři hlavní náboženské směry: hinduismus, buddhismus a islám. Musíme dostat evangelium k těmto lidem dříve, než bude příliš pozdě. Stejně tak k lidem trpícím a umírajícím třeba na AIDS, k nimž by se zpráva evangelia bez pomoci rádia mnohdy nedostala včas.

Díky mohutnému rozvoji technologií má dnes většina lidí přístup k některému ze sdělovacích prostředků. Musíme využít všech možností komunikační technologie, o nichž se technikům v minulosti jen zdálo, abychom zasáhli evangeliem každého – lidí všeho věku, ze všech kultur, náboženství a společenských vrstev.

Modleme se, aby Pán této službě stále žehnal a aby byla požehnáním pro národy na celém světě. Aby lidé ze všech národů mohli chválit našeho Pána.

Dobry život

Co si predstavujete pod pojmem dobry život? Možná se většině z vás vybaví krásný dům, moderní auto, luxusní oblečení a báječné dovolené v exotických krajích. Jinými slovy, dobry život je život radostný, bezproblémový a hmotně zajištěný. Já však mám na mysli něco jiného. Slovo „dobry“ nemíním ve smyslu příjemný a požitkářský, ale morální, ctnostný a spravedlivý. Mezi těmito dobry existuje přímý vztah, protože jako bytosti stvořené k obrazu Božímu nemůžeme nikdy najít trvalé potěšení v jakémkoli způsobu života, pokud není zásadně čestný. Člověk se nemůže skutečně radovat ze svých požitků, jestliže neusiluje o morální život.

Náš pořad, Slova naděje, vysíláme v několika jazycích v mnoha zemích světa. Poslouchají ho různí lidé. A mne vždycky zajímalo, co chtějí posluchači slyšet. Ptal jsem se na to člověka, který žije a pracuje v jedné z postkomunistických zemí, a ten mi dal tento seznam témat: povinnost, rodinný život, láska, závist, odpuštění, etika, drogy, alkoholismus, učení o Ježíši a morální principy. Média obecně se zmíněných témat také dotýkají, ale nejsou schopna poskytnout pomoc a radu, jak problémy v těchto oblastech života překonat a rozvinout věci dobré. Na to se musíme obrátit k Bibli.

Rád bych v této souvislosti prostudoval oddíl Nového zákona známý jako **Kázání na hoře**. Je zaznamenáno v 5.–7. kapitole Matoušova evangelia a mohli bychom ho nazvat „Ježíšova etika“ či „Dobry život“. Matouš začíná stručným úvodem: „Když Ježíš spatřil zástupy, vystoupil na horu, a když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Tu otevřel ústa a učil je...“ (5,1–2). Tento malý úvod nám říká tři věci o kázání, které pak následuje.

První věc se týká místa kázání. Odehrává se na hoře, která se pravděpodobně nachází poblíž Galilejského jezera.

David Bast, americký pastor, autor relací Slova naděje.

Druhá věc je už mnohem důležitější než místo. Je to informace o tom, ke komu Ježíš mluvil. Matouš říká, že k němu přistoupili jeho učedníci. V Novém zákoně jsou učedníky nazváni lidé, kteří se vydali a svěřili osobě a učení Pána Ježíše Krista. Ježíšova slova v Kázání na hoře jsou určena výslovně jeho následovníkům. Těm, kteří ho znají a snaží se žít způsobem, o kterém jim Ježíš řekl.

Rád bych na tomto místě připomněl, že Kázání na hoře není plán spasení, přestože na ně poukazuje zásadním způsobem hned na samém začátku. Ježíš tu nechce lidem ukazovat na to, jak mohou být spaseni, ale spíše na to, jak mají žít, až budou spaseni. Spasení se děje milostí, ne skutky. Je to Boží dar, získaný nezaslouženě a svobodně jen vírou v Krista. Ježíš to dokonale objasňuje ve svých úvodních slovech: „Blažslavení jsou chudí v duchu, neboť jejich je království nebeské.“ Království nebeské je stručným vyjádřením všech požehnání, která plynou ze známosti Boha a ze života pod jeho milostivou vládou a která nejsou pro nikoho jiného než pro chudé v duchu.

18. listopadu se našemu externímu technikovi Aleši Bambuškoví a jeho ženě Šárce narodil kluk jako buk – syn Štěpán. Míru a váhu si několikrát násobný tatínek nepamatoval, ale důležitou informaci, že jsou všichni v pořádku, předal zodpovědně. ✚ 12. prosince jsme uspořádali vánoční setkání s našimi externími spolupracovníky. Dodnes totiž právě na nich naše práce stojí. Stálý osmičlenný tým by v žádném případě takový rozsah práce nepokryl. Bylo nás nakonec dohromady jen asi 35 (protože i v našich řadách řádila chřipka), ale byli jsme i tak Bohu velmi vděční za chvilku, kdy jsme neřešili žádné pracovní problémy a záležitosti,

Spasení není pro pyšné a samospravedlivé. Je jen pro ty, kdo přicházejí ke Kristu s prázdnýma rukama, nepřinášejí nic kromě svého hříchu a nenárokují si nic, jen potřebu Božího milosrdenství. Proto musíme mít vždy na mysli, že kázání na hoře není soubor instrukcí o tom, jak dosáhnout Božího přijetí konáním dobrých skutků. Jsou to spíše rady, jak správně žít, pro ty, kteří již byli přijati Boží milostí skrze víru v Ježíše Krista. Jste-li jeho učedníci, považujte toto kázání za svou směrnicí a průvodce k dobrému životu.

A třetí věc, kterou se z Matoušova krátkého úvodu ke kázání na hoře dozvídáme, je zvláštní Ježíšova aktivita: „...otevřel ústa a začal je učit.“ Jak jsem již řekl, kázání na hoře je nejobtáhlejší Ježíšovo etické učení v celém Novém zákoně. Aby člověk mohl být učitelem, je nezbytně nutné, aby o daném předmětu věděl mnohem více než jeho studenti. Ale učit etiku vyžaduje daleko více než jen prostou známost. Vyžaduje to morální autoritu, která dává právo definovat dobro a zlo. Když Ježíš ukončil své kázání na hoře, Bible říká, že „zástupy byly udiveny jeho učením,“ protože – v kontrastu s jinými náboženskými učiteli té doby – „učil jako ten, kdo má autoritu.“

Fakt, že jeden člověk může s autoritou učit druhé ve věcech morálky, vyžaduje existenci vyšší autority, na kterou se může učitel odvolávat. Správnost a nesprávnost, dobré a zlé, to nemůže být jen věcí osobní chuti či názoru. Řeknu-li například, že mám rád vanilkovou zmrzlinu, zatímco vy dáváte přednost čokoládě, pak to není otázka morálky. Nelze říci, co je lepší nebo kdo má pravdu.

Jestliže ale na druhé straně řeknete, že je zlé zabít nevinného člověka, a někdo druhý vám bude oponovat a bude tvrdit, že je to v pořádku, pokud to prospěje věci, pak je všem jasné, že je to úplně jiný typ otázky. Velmi záleží na tom, čemu věříme a co si o podobném problému myslíme. Všichni víme, že když je něco zlé, pak je to zlé pro každého. A když je něco správné, pak je to správné bez ohledu na to, kolik lidí to přijímá. Dobrý život – morální život – není věcí osobní chuti. Morálka se neurčuje názorovými volbami. Na to musí být něco jiného, něco nad námi, co nám ukazuje rozdíl mezi správným a nesprávným, dobrým a zlým. To „něco“ je Zákon, Boží Zákon. Učitelé etiky a morálky se vždy odvolávali na Zákon. Jen Ježíš to nedělal. To je ten důvod, proč jeho osobní morální autorita tak udivovala ty, kteří slyšeli jeho učení. Ježíš zná Zákon, zachovává Zákon a přijímá Zákon. Ale jeho vztah k němu je odlišný. Ježíš je ten, kdo Zákon vlastní.

Na začátku svého kázání Ježíš oznamuje, že nepřišel Zákon zrušit, ale naplnit. Ale v jeho řeči se přitom velmi často opakují tato slova: „...slyšeli jste, že bylo řečeno..., ale já vám pravím...“ Neznamená to, že by Ježíš Zákon popíral, nebo mu dokonce odporoval. Svými slovy prokazuje, že má autoritu Zákon vysvětlit v jeho nejhlubším a nejniternějším významu. Ježíš mluví jako někdo, kdo je „nad Zákonem“, ovšem ne ve špatném slova smyslu rušitele Zákona, který si myslí, že jej nepotřebuje poslouchat. Mluví jako dárce Zákona, který ví, že Zákon pochází od něho.

Když nasloucháme Ježíšovu učení o správném a nesprávném, o dobru a zlu, nasloucháme ve skutečnosti pravému zdroji veškerého dobra a morálky. Když nás Ježíš učí, očekává, že mu budeme věřit a poslouchat ho nejen kvůli tomu, co zná, ale především kvůli tomu, kým je. Ježíš nám nepředává pouze své cenné názory či rady, ať už je přijmeme nebo odmítneme. Ježíš má právo, má autoritu říci každé lidské bytosti, co má dělat a jak má žít, protože nás stvořil. On je Stvořitel, On je Bůh.

Platí Kázání na hoře i pro nás? Jak jsem už řekl, Ježíš mluvil ke svým následovníkům. Ale bez pomoci Božího Ducha je opravdu nemožné dokonce i jen začít poslouchat požadavky

ale prostě a jednoduše jsme si povídali a zpívali koledy. ✚ Jitka Rusová se s ranním magazínem Na křesťanské vlně Plzně minimálně na půl roku loučí – končí totiž školu, a tak potřebuje klid na přípravu. Navíc má náročné zaměstnání, rodinu... Děkujeme jí i všem dalším spolupracovníkům, kteří ve svém volném čase obětavě spolupracují s TWR, a pomáhají tak naplňovat základní poslání naší práce: Šířit Dobrou zprávu našeho Pána Ježíše Krista. S vysláním se ale Jitka neloučí úplně – každý měsíc pro vás bude i nadále na ČRo Plzeň připravovat hudební pořad Jednohubky. ✚ Od začátku nového roku se do týmu externích moderátorů

Kázání na hoře. Dokonce i s Duchem Božím je to velmi nesnadná věc. Znamená to tedy, že pokud nejste křesťan, můžete Ježíšovo učení ignorovat? Jistěže ne! Každý člověk bez ohledu na to, je-li křesťan nebo ne, může mít z Ježíšova učení prospěch. Mám zato, že navzdory všemu zlu, které na světě je, stále ještě existuje hlad po dobru. Mnoho lidí na celém světě touží po spravedlnosti, po smíření mezi rasami i jednotlivci, po poctivosti a lásce ve vztazích. Většina z nás ví, že laskavost je lepší než krutost, že vlídnost je lepší než zlost a že odpuštění a upřímnost jsou dobré věci. Víme, že bychom měli s druhými jednat tak, jak bychom chtěli, aby oni jednali s námi. Co však nevíme, je, jak to všechno v životě uskutečnit. V Kázání na hoře nám Ježíš říká, jak opravdu vypadá dobrý život. Jeho slova nás mohou inspirovat ke krásnému a dobrému životu, který pro nás Bůh zamýšlel. A pokud v tomto dobrém životě selžeme, nenecháme se odradit, ale obrátíme se na jedinou Osobu, která nám může pomoci změnit naši morální porážku ve vítězství. Jestliže se opravdu chceme učit od Ježíše jako od svého Učitele, pak mu musíme nejdříve důvěřovat jako svému Spasiteli a následovat ho jako svého Pána.

A co Ježíš na hoře vlastně říká?

„Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské. Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni. Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví. Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství. Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uvidí Boha. Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími. Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské. Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně. Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích...“ (Mt 5,1–12)

Ježíš začíná osmi požehnáními, určenými rozličným skupinám lidí. Tyto výroky jsou obecně známé jako „blahoslovenství“, protože počáteční slova každého z nich v latině zní „beati sunt“, což se do angličtiny překládá jako „beatitudes“, tedy česky „blaženost“ nebo také jinými slovy „požehnaní jsou ti...“. Dříve, než se budeme podrobněji zabývat prvním z nich, rád bych řekl něco o blahoslovenství.

Arnošt Bartošek, dlouholetý překladatel Slova naděje.

Všech osm blahoslovenství zaznamenává především charakteristiky lidí, které Ježíš nazývá požehnanými, ale týkají se všech křesťanů. Ježíš netvrdí, že existuje osm různých typů lidí, z nichž si každý může zasloužit Boží přízeň tím, že se bude určitým způsobem chovat. Kvality, které „blahoslovenství“ popisují, jsou vyčerpávající. Každý křesťan musí vykazovat všechny. Na druhé straně to však neznamená, že jsou určeny jen pro elitní skupinu superkřesťanů. Stejně tak to neznamená, že by si mohl každý jednotlivý křesťan vybrat jen tu kvalitu, která mu vyhovuje nebo je jeho povaze blízká. Nikdo si nemůže například říci: „Já nejsem moc mírný člověk, vytváření pokoje nechám tedy raději na pacifistech, ale myslím si, že mohu hladovět a žíznit po spravedlnosti. Budu usilovat o požehnaní tímto způsobem.“ Tak to nejde. Jednotlivá blahoslovenství vyjmenovávají všechno, čím mají Ježíšovi učedníci být a co mají dělat.

Trans World Radia vrací Jiří Preis, který byl minulý rok se svou ženou Gábinou na misijním semináři YWAM v zahraničí. ✚ Není nad to, když má moderátor živého vysílání v režii u mixpultu dobrého technika, který je u věci. Takové štěstí potkalo Vlastimila Kolegara jednu sobotu. Pořad vrcholí, jsou dvě minuty do konce, nějaký posluchač na telefonu hovoří o jakýchsi vrcholech, z kterých netřeba slézat do údolí. Telefonující místo dotazu rozvíjí teorie o opicích, čas ubíhá a Vlastimil už v duchu všechno posunuje k závěrečné řeči (v rádiu se do času vejít prostě musíte). A tak chtěl milému hostu pomoci řeč uzavřít a navázal na

Onehdy jsem pozoroval manželku, jak zhotovuje šaty pro jednu z našich dcer. Nejprve vzala části šatů vystřížené z papíru, přišpendila je k látce a z ní pak vystříhla jednotlivé díly šatů, které potom sešívala dohromady. Blahoslavenství jsou něco jako tento střih na šaty. Každý kus se musí studovat a připravit zvlášť, ale všechny nakonec potřebují být sešity do jednoho „života“.

Druhou důležitou věcí je porozumět povaze požehnání, o kterém Ježíš mluví. Co míní tím, když někomu říká, že je požehnaný? Slovo, které Ježíš použil, je občas překládáno jako „šťastný“. Někteří lidé tvrdí, že to je způsob, jak být šťastný. Jestliže usilujete o určité postoje a osvojíte si určitý způsob nahlížení na různé věci, pak se stanete zdravějším a šťastnějším člověkem. Svým způsobem mají tito lidé pravdu. Všichni bychom se cítili mnohem lépe, kdybychom byli pokornější, čistší a mírnější. Ale být požehnaný není totéž co být šťastný. Ježíš nemluví o našich pocitech nebo náladách, popisuje náš duchovní stav.

Být požehnaný také neznamená být bohatý nebo mít dobrý osud. Bibličtí křesťané ani na osud nevěří. Tento pojem je součástí hluboce nekřesťanského světového názoru, který vidí vše, jako náhodný proces náhodných událostí, kde tím nejlepším, v co můžete v životě doufat, je, že dobré věci převáží ty zlé – jinými slovy, že budete mít štěstí. Křesťané naopak věří, že všechny věci, které se dějí, nepřicházejí náhodou, ale z otcovské ruky Boha, který dohlíží na všechno v našem životě. „Být požehnaný“ tedy znamená být v Boží přízni. Když Ježíš osmkrát říká: „Požehnání jsou ti...“, znamená to, že ukazuje postoje a jednání člověka, který se líbí Bohu a kterého má Bůh v přízni.

A konečně, stejně tak jako blahoslavenství ve skutečnosti popisují jednu osobu s osmi kvalitami, tak i odměny se nakonec počítají ve stejnou věc. Nejedná se tedy o osm rozdílných požehnání pro osm různých typů lidí. Jedná se o jednu ohromující, mnohotvárnou, oslavenou, radostnou a věčnou zkušenost či prožívání Boží reality. Ten, kdo je pokorný v duchu, kdo je zarmoucený a kající, kdo je mírný, kdo touží po Bohu a po dobru, kdo prokazuje milosrdenství, kdo má čistou víru, kdo se vydává do služby smíření a kdo trpí pro Krista – ten bude spasen. Takový člověk zdědí království, zakusí Boží uzdravení, bude dlít v novém stvoření, bude mít uspokojenu každou svou potřebu i nedostatek, bude prožívat odpuštění a bude žít věčně v Boží přítomnosti – prostě bude požehnan tak, že to předčí všechny jeho představy.

Dovolte mi, abych se nyní zamyslel nad prvním Ježíšovým požehnáním, které je určeno „chudým v duchu“. „Požehnání jsou chudí v duchu, neboť jejich je království nebeské.“ Ježíš používá zvláštní kombinaci slov: „Požehnání jsou chudí.“ Slovo „chudí“ málokdy slyšíme ve spojení s něčím pozitivním. Myšlenka, že by dobrý život začínal nějakou chudobou, je pro nás naprosto cizí. Daleko více spojujeme s požehnáním bohatství a úspěch. Chudoba představuje selhání. Musíme však dobře porozumět tomu, co Ježíš v tomto blahoslavenství chudobou míní. On neříká, že chudoba je obdivuhodná nebo že je dobré být chudý v doslovném slova smyslu. Ježíš mluví o „duchovní chudobě“.

Je pravda, že Bible ukazuje Boha jako toho, který je na straně chudých. Je přítelem ponížených, nemajetných, cizinců, vdov, sirotků a všech, kteří stojí na okraji společnosti. Ve skutečnosti Bůh preferuje tyto lidi do té míry, že když se stal člověkem, rozhodl se stát jedním z nich – chudým mužem. To ovšem neznamená, že chudí jsou přirozeně dobří sami o sobě nebo že chudoba a nedostatek jsou dobré věci.

Klíčovou otázkou zůstává, jak se přiblížit k Bohu. Jen ten, kdo je vnitřně chudý a prázdný a kdo spoléhá na Boží milosrdenství, je chudý v duchu. A takový člověk může k Bohu

telefonát: „No, ale ten vrchol, vrchol, vrchol!“ a do sluchátek se mu ozvalo: „A seš v koncích, co, vrchole?!“ Pomoc z režie přímo kýžená. Tak, takhle to občas chodí. Ještě, že náš moderátor je cyklista a spurty na pásce, rozuměj strkanice na cílové pásce, zná odmala. A pro úplnost: Odbavoval tentokrát... (Správné jméno pracovníka TWR tipujte mailem, korespondákem nebo telefonem. Správný tip bude odměněn sladkou zásilkou. Uzávěrka je tipů je 31. dubna 2004) ✚ Novinka z Návazné služby: Už 13 let posíláme týden co týden posluchačům podle jejich požadavků kazety s nahrávkami různých pořadů. Samozřejmě ne nějaké

přistoupit jen skrze jeho Syna, Ježíše Krista, když pozná, že se k němu může přiblížit jen s prázdnými rukama. A právě takovým lidem – chudým v duchu – patří nebeské království.

Ježíš vyprávěl příběh o dvou mužích, kteří vešli do chrámu, aby se modlili. Jeden z nich byl farizeus, velice nábožný a vážený muž, který sám sebe považoval za spravedlivého. A modlil se takto: „Pane, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidi, vyděrači a ti nespravedliví, nebo jako tento celník. Postím se dvakrát týdně a dávám desátky ze všeho, co získám.“ Ve své modlitbě se farizeus srovnával s výběřčími daní, který se také přišel do chrámu modlit. V té době byli výběřčí daní nedobří lidé, kteří spolupracovali s nenáviděnou okupační římskou vládou, zneužívali svého postavení a obohacovali se na úkor obyčejných lidí. Ale tento celník přišel hledat Boha. Nepřítahoval pozornost na sebe, nevyvyšoval se, nedělal si žádné nároky, ani se nijak nevymlouval. Sklonil svou hlavu a prostě řekl: „Bože, smiluj se nade mnou, hříšníkem.“ Na konci svého příběhu položil Ježíš otázku: „Který z nich odešel domů ospravedlněn před Bohem? Která z těchto modliteb byla vyslyšena? Kdo našel přijetí a přízeň u Pána?“

Chudoba ducha roste jen v pokorném srdci. Království nebeské je pro ty, kteří sami sebe vidí Božíma očima a kteří poznali, že nemohou Bohu nabídnout nic než jen svou zoufalou potřebu jeho milosrdenství, odpuštění a lásky. V jedné staré písni se zpívá: „Nic ti nenesu ve svých rukou, prostě k tvému kříži lnu.“ Víme, co to znamená? Musíme sami sebe vyprázdnit, pokorit se, nedívat se na svoji slabost nebo sílu, odvrátit se od své pýchy, vyprázdnit své ruce od všeho, co tak egoisticky držíme. I od všech úspěchů, které nám dávají pocit důležitosti, a otevřít své dlaně vstříc Bohu s žádostí o jeho milosrdenství a pomoc.

Manželé Iva a Jan Viktorinovi jsou garanti relace Slova naděje. Iva upravuje přeložené texty do českého jazyka a Jan propůjčuje svůj hlas Davidu Bastovi.

Relaci Slova naděje vysíláme už 15 let. Posledních asi 10 let je překládá Arnošt Bartošek (v únoru měl 80 let), do rozhlasové podoby je upravuje Iva Viktorinová a svůj hlas americkým kazatelům nejčastěji propůjčuje Jan Viktorin.

V současné době vysíláme Slova naděje každý čtvrtek dopoledne v 9:15 na frekvencích Radia Proglas a večer v 18:06 na krátkých vlnách. Na Radiu Proglas uvádíme premiéru každého dílu, večerní vysílání je reprízou s asi ročním zpožděním po premiéře. Takže každý čtvrtek si můžete vyslechnout dvě různé úvahy.

Výše uvedenou ukázkou ze dvou relací o kázání na hoře jsme vysílali dopoledne 23. března a 1. dubna na Radiu Proglas, další díly si můžete poslechnout každý dubnový čtvrtek.

množství seriálů, ale každému, kdo potřebuje kopii jednoho či dvou pořadů a napíše si o ni, rádi vyhovíme. Nově Návazná služba TWR-CZ nabízí všem majitelům CD přehrávačů možnost záznamu požadované relace na CD. Vy budete mít za srovnatelné náklady daleko vyšší kvalitu a my budeme mít méně práce. Budeme rádi, když této nabídky využijete. ✚ Jednou v lednu měla naše redaktorka Kateřina vzrušující noc: O půl čtvrté se jí zdálo, že někdo zvoní, a protože se jí tyto sny zdají často, v klidu zůstala v posteli. Jenže tentokrát to sen nebyl: Zvonil soused, že mu vyhořela koupelna (těsně sousedící s Katčíným bytem) a jestli prý jsou

Končí vojna

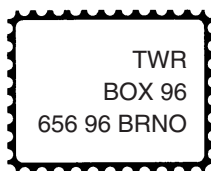
Zdá se, že to, co mladé muže celá desetiletí strašilo, končí. Povinná vojenská služba byla po roce 1989 hodně diskutovanou záležitostí a mladým mužům byla poměrně brzy nabídnuta alternativa vojenské služby – tzv. služba civilní. Za jistých podmínek mohl bravec namísto vojny nastoupit sice delší, ale mimoarmádní civilní službu ve vybraném sektoru infrastruktury. TWR-CZ patří mezi organizace, které mají oprávnění zaměstnat občany na civilní službě. Po krátkém čase rozmyšlení jsme této možnosti využili a některým uchazečům o civilku nabídli možnost její realizace u nás.

Pro civilkáře to byla příležitost prožít čas této alternativní vojenské povinnosti celkem užitečně a pro TWR-CZ to byla velká pomoc v podpůrné činnosti redakčního týmu. S koncem vojenské služby samozřejmě končí i civilní služba a TWR-CZ tak přijde o ekonomicky výhodnou pracovní sílu. Brzká budoucnost ukáže, jakým způsobem tento trvalý výpadek budeme řešit. Od podzimu budeme pravděpodobně nuceni rozšířit naše řady nejméně o jednoho pracovníka se zaměřením na techniku.

V letech 1997 až 2004 sloužili v TWR-CZ tyto pracovníci na civilní službě:

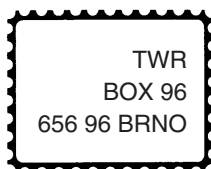
Daniel Zeman (později se stal pracovníkem a nyní je šéftechnikem), Ivan Zouhar, Ondřej Malina (později nastoupil do řádného pracovního poměru jako technik redakce), Pavel Rejman (dodnes externí spolupracovník v programové a technické oblasti), Matouš Čep, Richard Pospěch, Martin Pařil, Štěpán Exner a Tomáš Malina (poslední dva jmenovaní jsou na civilní službě dosud).

Nebylo vždy snadné získat pracovníka pro výkon civilní služby podle našeho výběru. Tyto pracovníky přiděluje příslušný úřad Magistrátu města a my jsme mohli ve všech devíti případech děkovat Bohu, že nám byli přiděleni lidé vybraní, spolehliví a věřící. Jsme Bohu za tuto zkušenost velmi vděční – postaral se o svoje dílo i tímto způsobem, to je nade vše pochybnost. Ne všichni byli stejně šikovní, ale na všechny rádi vzpomínáme. Téměř vždy jsme viděli, jak se ke konci jejich služby z nesmělých a nemotivovaných mladíků stávají mnohem vyzrálejší lidé. I jim děkujeme.

Milí přátelé, co nejsrdečněji vás všechny zdravím. Jsem učitelka a je mi 52 let. Váš program Světem Bible poslouchám asi od poloviny Žalmů na Radiu Proglas a věřte mi, že se mi zdá, že pořad sotva začne, už končí. Poslouchám se zatajeným dechem a jen opravdu veliký důvod mě o váš pořad může připravit. Prosím napište mi, zda tento cyklus budete opakovat nebo vysílat na jiných frekvencích.

Anna, Rudolfovice

Vážená redakce. Píši vám, protože je mi líto, že večer už není na Radiu Proglas pořad Světem Bible. Každý všední den jsem se snažila být ve 21 hod. už v posteli a v klidu poslouchat jednak příjemný hlas br. Vopaleckého a hlavně výklad Bible, který mi pomohl pochopit více nejasných událostí. Jsem katolička, chodím do společenství neokatechumenátu a vím, že více z nás poslouchalo tuto relaci. Přeji Boží moudrost k vysílání.

Zuzana, Brno

Hodecovi v pořádku. Byli. Zato souseď má koupelnu kompletně vyhořelou a černou. Příčinou byl obyčejný větrák. Nikomu se nic nestalo a vděčnosti není nikdy dost. Je mnoho věcí, o kterých nepřemýšlíme a v nichž nás Bůh přesto chrání a střeží. ✚ Katka s Alešem se v lednovém mrznoucím mrholení vydali na cestu za plzeňskými spolupracovníky. Setkání s Petrem Vaďuroou, tamním koordinátorem vysílání TWR na ČRo Plzeň, se podařilo, doladili některé detaily spolupráce a na závěr cesty ještě navštívili moderátorku Křesťanské vlny, Mirku Homolkovou. Ta je – alespoň mezi téwéráky – proslulá svou čabajkovou polévkou.

Ekonomický přehled roku 2003

NÁKLADY:

Nákupy hmotného majetku investiční povahy	554 tis. Kč
<i>(mixážní pult do odbavovací režie, 3 CD přehrávače, 6 minidiskových přístrojů, 7 mikrofonů, reproduktory, přenosný minidisk pro natáčení reportáží, dovybavení počítačů zvukovými kartami, DVD mechanika, 3 počítače, bezdrátový telefon, vysavač.) Z této částky bylo asi 450 tis. pro nově zřizované satelitní vysílací centrum, zbytek pro běžný provoz.</i>	
Počítačové programy	16 tis. Kč
Spotřební materiál	175 tis. Kč
<i>(kazety na nahrávání pořadů pro posluchače, média pro výrobu a archivaci pořadů, knihy, studiové potřeby – elektromateriál, CD média, baterie, sluchátka, odborná periodika, reprobedničky, lampy do studií, potřeby pro provoz auta, kancelářské potřeby, čisticí a údržbové prostředky.)</i>	
Práce a služby + energie	1.121 tis. Kč
<i>(poštovné, telefon a fax, internet, nájemné, překlady a honoráře, leasing na auto, www stránky, odpady, fotopráce, poradenské služby, revize elektroinstalace, přístrojů, komínů, hasicích přístrojů 53 tis.</i>	
<i>– elektřina, plyn, voda 115 tis.</i>	
<i>– opravy přístrojů, auta, domu 79 tis.</i>	
<i>– pohonné hmoty, cestovní příkazy 106 tis.</i>	
<i>– výroba nosičů pro hudební studio 168 tis.)</i>	
Daně a poplatky + pojištění	69 tis. Kč
<i>(bankovní poplatky, notářské poplatky a kolký, dálniční známky, členské poplatky, pojistné majetku.)</i>	
Tisk	127 tis. Kč
<i>(časopis Anténa, programy a propagační materiály TWR, vizitky a hlavičkové papíry.)</i>	
Zákonné pojištění a mzdy	1.796 tis. Kč
<i>(hrubé platy stálých zaměstnanců (8 osob), odměny externistů, povinné sociální a zdravotní pojištění hrazené za zaměstnance včetně povinného pojištění odpovědnosti za škodu při pracovním úrazu, náklady spojené s vykonáváním civilní vojenské služby (2 osoby), ostatní zákonné sociální náklady.)</i>	
Ostatní náklady, prezentace	50 tis. Kč
Celkové náklady roku 2003	3.908 tis. Kč

PŘÍJMY:

Dary z České republiky	2.668 tis. Kč
Dotace od nadace Racek	50 tis. Kč
Příjmy z pronájmu	133 tis. Kč
Vyfakturované služby poskytnuté hudebním studiím	248 tis. Kč
Ostatní	77 tis. Kč
<i>(prodej knih, CD, úroky z vkladů, odprodej vyřazeného majetku)</i>	
Příjmy z České republiky	3.176 tis. Kč
Dary ze zahraničí + pomoc TWR-E975 tis. Kč
Celkové příjmy roku 2003	4.151 tis. Kč

Podrobnější komentář najdete u grafických přehledů.

Uvařila ji i tentokrát, a tak první, o čem Katka s Alešem po návratu básnili, byla právě tato výborná Mirčina specialita. Mimochodem – Mirka čeká v červnu třetí dítě, modleme se tedy za její zdraví i zdraví miminka. ✚ Koncem ledna nás v redakci navštívil Jiří Novák, autor oblíbené a vyhledávané relace biblických výkladů Krok za krokem. Jiří žije v současné době s manželkou Kristýnou v Americe, ale pořád se modlí za návrat do České republiky, kde touží spolupracovat s místními křesťany při zakládání nových sborů. Odvezl si přenosný minidiskový přístroj, aby mohl i v Americe připravovat další díly relace Krok za krokem. ✚ V lednu

TWR
BOX 96
656 96 BRNO

Velmi rád jsem poslouchal váš pořad Světem Bible. Mrzí mne, že jste tento pořad přestali vysílat na Radiu Proglas. Velmi se mi líbil obsah výkladů Bible. Když jsem zjistil na Vašich stránkách, že jste vydali výklad knihy Genesis, byl jsem moc rád, když jsem si jej mohl objednat. Byl bych moc rád, kdyby se podařilo opět pořad Světem Bible do vysílání Proglasu zařadit. O tom, že tento pořad vysíláte, jsem se dozvěděl náhodou z internetu letos na jaře. Něco podobného jsem dlouho hledal.

Bohumír, e-mail

Jsmo vděční za každý došlý dar, za každý dopis, za každý e-mail, za každý telefonát, za každé osobní povzbuzení či reakci na službu, kterou děláme společně s církví a s naším Pánem.

Velice si vážíme důvěry, kterou prokazujete svými dary. V době, kdy se tunelování z namáhavé geologické práce stalo záležitostí bílých límečků, to chápeme jednak jako velkou výsadu a zároveň vnímáme velkou odpovědnost před Pánem i před vámi. Nejde jen o zpronevěru, to by bylo to poslední, co zde hrozí, ale jde o ochránění všech darů před znehodnocením (např. nevhodnou investicí, zbytečným plýtváním, nešetrným a neodborným zacházením se svěřeným majetkem, krachem bankovního domu atd.). Prožíváme velikou Boží milost, že nás před takovým nebezpečím ochránil. Skutečně děkujeme.

Věnujte pozornost

Poslední dobou nás kontaktovali trochu rozčarování dárci s výhradou, že nám zaslali finanční hotovost, ale potvrzení o darech jim došlo na částku menší, anebo nedošlo vůbec. Samozřejmě, že můžeme udělat chybu, ale většinou je problém právě na straně odesílatele daru. Dar byl poslán neúplně vyplněnou poukázkou – chyběl VARIABILNÍ SYMBOL. Bez tohoto číselného označení (jehož základ je tvořen vaším osobním číslem) dar sice dostaneme, ale nejsme ani při nejlepší vůli schopni identifikovat dárce, a tak u nás dar zůstává evidován jako anonymní. (Jeden z dárců byl tak rozčarován, že odmítal poslat další dary. To je nám pak moc líto, a i když takto vzniklá chyba skutečně není na naší straně, zůstává v myslí zbytečně nepřijemný pocit.)

Stále platí, že pokud si nejste jisti, zavolejte k nám do redakce (544 233 771) a Vlastimil Kolegar, případně Jitka Hovořáková, vám rádi pomohou s vyplněním poštovní poukázky. (Nejlépe, když použijte námi zaslánou poukázku. Od 1. 4. 2004 jsme přijali opatření, že každá námi dodaná složenka bude obsahovat VS pro konkrétní osobu. Při žádosti tedy udejte jméno odesílatele daru. Tímto opatřením vám velice zjednodušíme vyplňování složenky. Poukázka přiložená v Anténě už je předtištěná a obsahuje dokonce i předtištěné jméno dárce.)

TWR
BOX 96
656 96 BRNO

Milé a požehnané rádio TWR, děkuji za zaslání minulých kazet, asi jsem otravná, ale zase přicházím s prosbou o nahrávku pořadu o víře. Potřebovala bych to na vysvětlení mé víry v Pána Ježíše Krista pro člověka, který chce vědět, do jaké skupiny patří, neboť se mu zdá podezřelé, že se hlásím k Ježíši Kristu, a nechodím do kostela. Děkuji opět za splněné přání, ať může být zase někde zaseto.

Jana, Hradec

9

jsme zahájili spolupráci s internetovým rádiem Rota (www.radorota.cz), které informuje o romské kultuře a dění ze života Romů. V pravidelném čase vysílá relaci „Čas pro víru“, do které svými pořady přispívá také naše pracovnice Rozita Mertová. ✚ V redakci nás navštívila naše kolegyně a dnes externí spolupracovnice Míla Marková. Díky její zálibě ve čtení a velmi dobré znalosti angličtiny pro vás v současné době připravujeme další – v češtině dosud nepublikovanou!! – knihu oblíbené autorky Corrie ten Boom. Zároveň také probíhá jednání o autorských právech ke knižnímu vydání, a pokud vše dobře dopadne, vyjde kniha

Protože námi dodávané předtištěné složenký mají vždy koncové trojčíslí tvořeno třemi nulami, jsou tyto dary určeny pro TWR-CZ obecně. Někteří dárci však podporují konkrétní projekty TWR-CZ, nejvíce pak se podílejí na mzdách jednotlivých pracovníků.

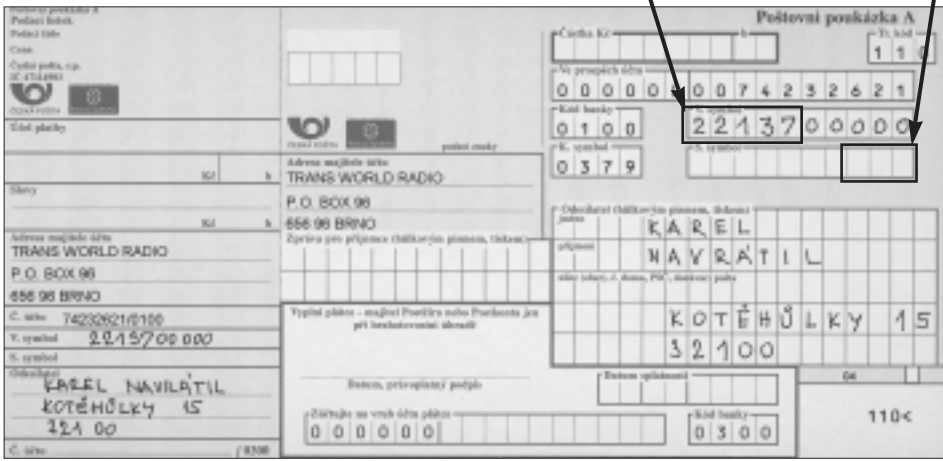
Dříve koncové trojčíslí umožňovalo použít místo tří nul některé jiné trojčíslí, které určovalo jeden z vybraných projektů. To stále platí, ale jelikož předtištěné nuly nelze škrtnat a opravovat, můžete své určení daru označit trojkombinací čísel, které vepíšete do další kolonky „S. symbol“ (Specifický symbol). Pokud o předvyplnění tohoto trojčíslí konkrétně nepožádáte, je tato možnost na každém z vás. Tento údaj není povinný – je to jen možnost, díky které můžete označit, na co je váš dar určen. Platí však, že když chcete svůj dar určit na konkrétní projekt, pak tento údaj vyplnit musíte.

Zde je seznam třímístných kódů, ze kterých si můžete pro konkrétní určení daru vybrat pouze jeden a vepsat ho na poslední tři místa S. symbolu:

- 101podpora Kateřiny Hodecové
- 102podpora Vlastimila Kolegara
- 103podpora Blanky Sedláčkové
- 104podpora Míly Markové
- 106podpora Aleše Bartoška
- 107podpora Jitky Hovořákové
- 109podpora Daniela Zemana
- 110podpora Hany Pinknerové
- 111podpora Jany Peřtové
- 112podpora Ondřeje Maliny
- 113podpora Rozity Mertové
- 201knihy edice Mikrofon
- 202kazety, CD a jiné zásilky
- 401technické vybavení a rozvoj
- 777satelit

Vaše osobní identifikační číslo, které každému dárci přidělíme v redakci. Pokud je neznáte, informujte se telefonicky na čísle 544 233 771-2.

Místo pro vepsání trojčíslí určujícího oblast vaší podpory (nevyplnění automaticky znamená běžný dar pro TWR-CZ).

v naší edici Mikrofon, stejně jako předchozí (už rozebraný!) titul Odlesky Boží slávy. ✚ Tomáš Malina, který u nás slouží na civilní službě, jednou přišel s hlavou vyholenou jako koleno. Což velmi potěšilo Aleše Bartoška, který má rád, když jsou vojáci zdaleka poznat. Tomáš tak jde ve šlépějích svého staršího bratra Ondřeje, který u nás po civilce už několik let pracuje jako technik, ale tohoto vojenského zvyku se dosud nezabavil a hlavičku má stále vyleštěnou dokonale. ✚ V únoru u nás nahrával sbor ze Základní umělecké školy v Letovicích pod vedením Aleny Fišerové, kterou možná znáte také jako autorku zamyšlení

V seznamu jmen jsou uvedena i jména osob, které nejsou v TWR-CZ zaměstnání (Míla Marková, Hana Pinknerová, Jana Peřtová). Tito externí spolupracovníci však mají s TWR-CZ smlouvu a pracují za honorář. Proto nám můžete pomoci nést náklady na jejich práci zacíleným svým daru na jejich jméno.

Každý dar určený k osobní podpoře spolupracovníka jde na společný účet TWR-CZ, ale je účetně oddělen. Pro každého podporovaného pracovníka je to také velká morální podpora!

Poštovní poukázky

Někteří televizní diváci si začátkem března mohli všimnout relace Černé ovce, ve které byla reportáž o posílání peněžní hotovosti složenkou. Protože adresátku dvou nedoručených peněžních zásilek známe osobně, víme o celém problému další podrobnosti.

Dvě mimobrněnské rodiny zaslaly poštou adresátce domů necelých 6000 Kč k úhradě plánované společné dovolené. Jenže peníze nedocházely a nedocházely. Adresátka od známých věděla, že oba obnosy po 6000 Kč byly odeslány poštou v hotovosti, a proto se dotazovala na místní poštu, kde peníze vězí. Pošta vždy tvrdila, že peníze ještě nepřišly. Až když odesílatelé zahájili reklamační řízení, sdělila jim brněnská pošta, že peníze přece dávno přišly a adresátka si je vyzvedla.

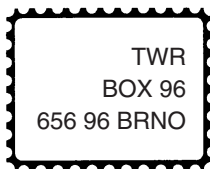
Už tady bylo cosi podezřelého. Následovalo vyšetřování a pošta v průběhu policejního šetření prohlásila, že peníze vyzvedl někdo neznámý s údajným falešným občanským průkazem. A jelikož toto tvrzení přijala bez dalšího šetření i policie, věc byla ukončena s tím, že pošta jednala podle svých, státem daných pokynů. Za vyplacení zásilky na základě podvodného jednání neodpovídá.

Co tento případ ve skutečnosti signalizuje? Jaké z toho plyne ponaučení?

Doporučujeme každému: neposílejte peníze v hotovosti. Ani v dopise, ani poštovní poukázkou. Při zaslání daru do TWR používejte výhradně námi dodané peněžní poukázky, které převádí vaše peníze přímo na náš účet a znemožňují jejich přímou krádež. Pokud nemáte naše složenky, napište si o ně (stačí i zatelefonovat), okamžitě vám je zašleme.

(Na poště bývají k dispozici i univerzální peněžní poukázky určené k převodu peněz na účet. Ty je možné použít, ale jejich vyplňování je podmíněno znalostí čísla našeho účtu a různých číselných symbolů. Správné vyplnění takových poukázek může být pro většinu občanů nesnadné, a proto jejich použití doporučujeme jen těm, kterým peněžní bankovní a poštovní transakce nečiní problémy.)

V každém případě máte možnost ověřit si telefonem v naší redakci, zda váš dar skutečně přišel. A pokud si někdo výslovně nepřeje opak, pak každý dárcé od nás vždy v lednu dostane potvrzení o přijatých darech za celý předchozí kalendářní rok.

Milí sourozenci v Pánu Ježíši, velmi děkuji za vaše vysílání na Radiu Proglas, které s velkým zájmem poslouchám. Relace Zadáno pro dámy mne oslovují také, i když už nejsem maminka přeučující o malé děti. Ráda jsem poslouchala relace Marie Frydrychové a i nyní, kdy je připravuje Hana Pinknerová. Kromě pořadů vysílaných na Proglasu děkuji Pánu i vám za večerní vysílání Světem Bible na MW, které je velmi potřebné pro lepší poznání Božího slova a jeho výkladu. Pokoj a milost Boží s vámi.

Pavla J., Hodonín

o vztazích z relace Siesta. Skupina natáčí gospelovou mši Roberta Raye a také známé spirituály v nových úpravách. ✚ Pokud vás zajímá celosvětová misie Trans World Radio, mrkněte na nové stránky www.twr.org. Zde najdete odkazy na všechny národní partnery (mají-li webové stránky) a mnoho podrobností o službě a náplni práce jednotlivých redakcí. ✚ S vděčností jsme využili pozvání kolegů z Proglasu a zúčastnili se přednášky paní Olgy Kopecké (Svobodná Evropa) o etice v médiích. Bylo to velmi zajímavé a podnětné. ✚ Od neděle 29. února můžete na frekvencích Radia Proglas poslouchat reprízu cyklu Historie

Nový evropský koordinátor

V lednu nás navštívil náš dlouholetý evropský koordinátor (ředitel pro střední a východní Evropu) George Cooper. Hovořili jsme o společné práci a dalším výhledu rozvoje spolupráce. Překvapil nás konstatováním, že už není naším koordinátorem, a představil nám nového.

Jak a proč k tomu došlo? George Cooper pracuje v evropském týmu TWR od roku 1992 a postupně přebíral zodpovědnost za oblast zemí bývalého komunistického bloku, jak by se dala označit část Evropy nově označovaná jako oblast CEE (Central East Europe = střední a východní Evropa). George začínal pracovat v Evropě s vědomím, že bude mít na starosti dvě až tři země. Skutečnost byla ovšem úplně jiná. Tehdejší koordinátor Helmut Menzel mu postupně předal 10 zemí. To byla velmi těžká pozice, přesto se s tímto nelehkým úkolem George statečně vypořádal. Už jsme si na sebe hodně zvykli, a proto bylo jeho sdělení o odstoupení velkým překvapením. Porozuměli jsme však důvodům jeho rozhodnutí.

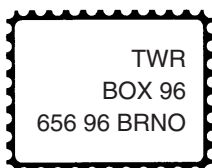
George je rozhodnut vrátit se během několika málo let do USA, kde chce prožívat důchodový věk s rodinou. To je jeden z důvodů, proč postupně službu v Evropě předává. Druhým důvodem je jeho zdravotní stav, o kterém nikdy nemluví. Jeho mimořádně vysoký krevní tlak vyžaduje přece jen alespoň trochu opatrnosti.

Před několika lety s Georgem začal spolupracovat asistent John Overmyer. Johnovou první velkou prací v Evropě bylo založení národního partnera TWR v Albánii. To se s Boží pomocí podařilo a dnes už pracuje v Albánii tým pod vedením ředitelky „UncleLady”.

Na podzim roku 2003 George Cooper rozhodl o rozdělení své služby mezi dva koordinátory a nabídl Johnovi, ať si vybere čtyři země, které by chtěl koordinovat jako první. V lednu jsme se dozvěděli, že si John Overmyer vybral Českou republiku.

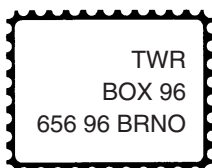
S oběma koordinátory jsme se dohodli, že se v květnu setkáme s celým českým týmem na dvoudenní výjezdní poradě, kde se s Johnem blíže seznámíme a sdělíme si své představy. Tam také Georgovi poděkujeme za jeho dosavadní službu pro nás. Ale tímto opatřením s Georgem vzájemný kontakt neztrácíme a v některých konkrétních situacích budeme nadále spolupracovat.

Naš novým koordinátorem John bude představen Radě TWR-CZ na jejím nejbližším řádném zasedání.

Milí přátelé, srdečně vás všechny pozdravuji. Opět nastal okamžik, kdy cítím, že bych vám rád něco sdělil. Především chci poděkovat za Anténu, tentokrát s milým dárkem. Ten sáček čaje, který byl vlepen do Antény, měl vsuktku plnost lahodných chutí. Vřelé díky za tuto malou pozornost.

Zdeněk, Č.Budějovice

A.H.O.J. TWRáci, zdravím vás a přeji Boží požehnání ve službě i doma. Chtěl bych ocenit váš nový pořad Doteky. Moc se mi líbí a vyhovuje mi, má výborný obsah a sloh. Totiž doslova každá věta v něm posluchači něco sděluje. Pak také prudký, ale ne agresivní či výbušný projev toho, kdo úvahy čte. Udrží posluchače vnímavého a v plné pohotovosti i v tu noční dobu, kdy je pořad vysílán. Tož s Pánem Bohem, přeji zdar ve službě a její neustálé rozšiřování.

Milan, Habartov

církve, který jsme před lety natáčeli s Františkem Holečkem. Pro Radio Proglas jsme zatím připravili prvních 25 částí. Pokud vás tedy zajímá církevní historie prvních tří století, poslouchejte každou neděli v 10:30 hod anebo v repríze každý čtvrtek ve 22:30 hod. ✚ Aleš s Katkou strávili dva dny v Beskydech ve studijním středisku Křesťanské akademie mladých na biblickém kurzu Život se záměrem. Spolu s nimi tam odjeli i naši externí spolupracovníci Petr Hodec a Jana Mečkovská. Vyučování si pochvalovali, a tak další část týmu pojedje na jiný biblický kurz ještě koncem března. ✚ Po tříměsíční pauze se k moderování pomalu vrací

Nemůžeme posuzovat službu George Coopera v jiných zemích, ale pro českou redakci udělal velký kus práce a především přinesl do spolupráce nový rozměr. Jeho předchůdce, Helmut Menzel, byl „tělem i duší“ pragmatický technik mimořádných odborných kvalit a tato specializace se občas odrážela ve vzájemné komunikaci. Příchodem George Coopera se změnil charakter vzájemných vztahů. George je bojovník srdce. Je zapálený pro práci TWR a my, stejně jako další národní partneři, jsme ho vnímali jako „našeho“ bojovníka v čele pluku. Co bylo v jeho silách a možnostech, to udělal. Mimo jiné se např. několikrát zasadil o navázání kontaktů s československými baptisty v USA a Kanadě a doprovázel naše delegáty na namáhavých, téměř měsíčních cestách po Státech. V nelehké finanční situaci se vždy snažil o získání každého drobného daru. Pomáhal nám řešit i problémy uvnitř evropského sektoru TWR. Svým postojem vždy přinášel pokoj a učil nás přátelské spolupráci v týmu. I když nesouhlasil s některými našimi postoji, respektoval je a snažil se jim porozumět. Když jsme mu nastílnili česko-slovenský projekt celodenního satelitního vysílání, okamžitě ho podpořil a výsledky této snahy očekává se stejným napětím jako my.

Oběma koordinátorům jsme položili pár otázek.

George Cooper

Odkud a kdy ses dostal k práci v TWR pro střední a východní Evropu?

Joann a já jsme byli do Evropy přemístěni z Bonaire v Karibiku na podzim roku 1992.

Které země v této oblasti koordinuješ?

V současné době úzce spolupracuji s Litvou, Polskem, Maďarskem, Bulharskem, Rumunskem, Srbskem. Doposud jsem spolupracoval také s českou a slovenskou redakcí TWR, ale tyto dvě země už převzal John Overmyer a kromě toho jsme s Johnem ještě zainteresováni na práci v Chorvatsku. Od roku 2005 přebere John za Chorvatsko plnou odpovědnost.

Co tě v těchto zemích překvapilo mile a co nemile?

Myslím, že největším překvapením bylo, že každá země je odlišná. Protože jsou všechny součástí určité skupiny, člověk by si mohl snadno myslet, že jsou tyto země až na jazyk stejné.

Horší však je, že je třeba snažit se porozumět různým lidem a pamatovat si od návštěvy k návštěvě jejich styl přemýšlení a práce.

Koordinovat tolik partnerů TWR v Evropě asi není jednoduché. Nedávno jsi nabídl Johnovi, aby Ti pomohl. Co bylo hlavním důvodem Tvého rozhodnutí?

Až do letošního roku jsem spolupracoval s devíti zeměmi. Pokud bych každou z nich navštívil třikrát až čtyřikrát do roka, znamenalo by to ročně 27 až 36 různých návštěv, což vyžaduje hodně pracovních dní. K tomu přidejte ještě další práci, která vyžaduje čas, aby se vše hýbalo kupředu, dále čas na cestování atd. Už to zkrátka začínalo být na jednoho starého muže příliš. Myslím, že každý partner potřebuje a zaslouží si osobní pozornost a aktivní přístup, a já jsem to již nebyl schopen poskytovat.

John si vybral Českou a Slovenskou republiku a ještě některé další země, prozradíš nám které?

13

Petra Oppeltová, moderátorka živého pořadu Na sobotní frekvenci Proglasu. Uslyšíte ji opět začátkem dubna a dojíždět bude z jiného bytu, kam se mezitím přestěhovali z centra města. ✚ Začátkem března začala řídit v redakci chřipka – Katku skolila úplně, Aleš s Danem sice posmrkují, ale domů zatím nechtějí, a ostatní ještě odolávají. Zatím všichni postižení mají kanceláře v přízemí, až se viry dostanou do patra, asi to v TWR zavřeme. ☺ ✚ Jdete kolem kanceláře Daniela Zemana, mluvíte na něho... a nic. Neodpovídá. Po chvíli naléhání se najednou (div ne s úlekem) otočí a překvapeně kouká, o co jde. Nic zvláštního, prostě Daniel bývá

Další země, kterou John zmínil, bylo Chorvatsko. Nedávno jsme je navštívili, a jak už jsem dříve řekl, s chorvatským partnerem budeme ještě oba společně pracovat až do příštího roku. Důvodem je, že chorvatský ředitel Ferdinand odchází, a navíc hledají stabilní místo pro kanceláře a studio. Kontinuita během tohoto období bude důležitá. Dalším důvodem pomalejšího průběhu změn je, že chorvatský partner má mimo TWR-Europe ještě další 2 partnery – ERF a The Messengers. To je sice dobré, ale také více komplikované.

Na které země jsi „tajně“ myslel, aby si John vybral?

To vám nikdy neřeknu!!! (*široký úsměv*) Jen jsem doufal, že neřekne Litvu, protože tam mám rodinu. Všichni ředitelé národních partnerů ve střední a východní Evropě se stali mými dobrými přáteli. Budu cítit ztrátu každého, ale myslím, že vám, stejně jako i všem ostatním, bude nyní v rámci partnerství s TWR-E věnována větší péče.

Takže Tě Johnova volba překvapila?

Ano, ve skutečnosti ano. Ukazuje to jeho citlivost k jazyku, jeho rodině i k vám. Myslím, že teď máme nejlepší možné rozdělení práce.

Co Ti spolupráce s TWR-CZ dala a co Ti vzala?

Jsem obohacen pozorováním plného nasazení vašeho týmu ve službě. Stále mě překvapuje, že nikdo není jen dělník. Všichni jsou aktivně vtaženi do služby, mluví o programech a podílejí se na jejich výrobě. To je úžasné.

Postrádal jsem bližší obecnoství, kvůli jazykovým bariérám to bylo problematické. Nikdy to nebylo překážkou v práci, ale cítil jsem, že ještě něco schází v oblasti vzájemného společenství.

Jaké jsi měl s námi největší problémy?

Myslím, že někdy byl překážkou jazyk a také schopnost dobré komunikace. Samozřejmě nejen ve spolupráci s Českem, stává se mi to i ve spolupráci s ostatními. Musíme se asi naučit pohotověji se ptát druhého „co jsi řekl?“ nebo „jak to myslíš?“ nebo tak nějak. Je to asi lepší, než se domnívat, že víme, jak to druhý myslel.

Rozdílnost našich kultur také čas od času vytváří konflikty. Pokouším se být nad tím, ale vidět svoji vlastní kulturu je asi stejně těžké jako vidět vzduch, který dýcháme.

...a takové malinké resumé?

Bůh je dobrý. Tolik jsem se toho naučil díky práci ve střední a východní Evropě. Myšlenka „přátelského vedení“ vyšla přímo z mých vztahů s vámi a všemi těmi dalšími Božími lidmi, se kterými jsem měl a mám tu výsadu spolupracovat. Musel jsem se naučit vést ostatní, aniž bych je ovládal. Poznal jsem, že tento styl vedení je biblický koncept, a stále sleduji, že Bůh v našich životech pracuje přesně stejným způsobem.

**Johne,
v TWR-Europe už pracuješ několik roků, ale pro naše posluchače zatím moc známý nejsi. Můžeš se stručně představit?**

Je mi 38 let a jsem asi 10 let ženatý, mám milou ženu Helen a dvě děti – Tomáše (6) a Jilian (4). Křesťanem jsem se stal ve svých 14 letech díky svědectví mého staršího bratra. Po studiích historie na univerzitě v Texasu jsem 6 let pracoval v organizaci Campus Crusade for Christ. Z toho tři roky jsem prožil v Rusku a v Kazachstánu.

Jak, kdy a odkud jsi přišel do TWR pro oblast střední a východní Evropy?

Ke službě TWR mne přivedla moje žena Helen. Paul Freed, zakladatel TWR, byl přítelem její rodiny a Heleniným prvním zaměstnáním byla funkce sekretářky v ústředí TWR. Helen a já jsme

tak zabrán do vývojové činnosti, že nevidí, neslyší a vy v tichu slyšíte práci jeho mozkových koleček. Naposledy vymyslel a sestrojil elektronické řízení signalizačních světel satelitního studia. ✚ Danielova trpělivost a jeho učitelské nadání je skutečně obdivuhodné, protože naučil i Aleše používat pro zvukový střih pořadů počítač. Je to skutečně technika nevídaná. Nedávno přišel Jan Viktorin natáčet Slova naděje a po natáčení se stavil u Aleše v kanceláři. Než vypil kávu a domluvil další natáčení, tak Alešovi na obrazovce blíkl vzkaz z režie, Aleš cosi zmáčkla a před ušaslým Janem Viktorinem si v kanceláři pustil to, co Honza před 3 minutami

John Overmayer s rodinou

vždy cítili, že nás Bůh může použít pro práci ve své službě. Po čtyřech letech manželství jsme podali na TWR žádost o misijní službu. Během prvních čtyř let v TWR jsem pracoval jako ředitel rozvoje „Caribbean Gospel Network“ (Karibské misijní sítě). Během této doby jsem získal řadu zkušeností s vysíláním přes FM, satelit a internet.

V roce 2001 jsem byl požádán, abych se přemístil do Evropy a pracoval jako asistent George Coopera, ředitele práce TWR ve střední a východní Evropě. Naše rodina přijela na Slovensko v srpnu roku 2002. K této práci mne přitahovala myšlenka pomáhat rozvíjet práci v mnoha různých zemích.

S jakou vizí jsi do této práce šel? Co jsi chtěl dělat?

Mojí vizí je pomoci připravit základ místní práce tak, aby místní partneři mohli pokračovat a nést ovoce samostatně. Myslím, že je důležité začít vysílat evangelizační programy specificky zaměřené na nekřesťanskou mládež. Vidím to jako potřebný krok v rámci celého regionu. Média hrají stále významnější roli při vytváření postojů a názorů mládeže. Musíme využít naše mediální prostředky, abychom zasáhli mladou generaci evangeliem. A dále, jsem tady, abych sloužil TWR v České republice a byl vám v případě potřeby pomoci v naplňování cílů a vizí, které dal Bůh právě vaší službě.

Geo Cooper Ti dal možnost si vybrat čtyři země ze střední a východní Evropy, které budeš mít na starost. Proč sis vybral právě Českou republiku?

Proč jsem si vybral spolupráci s TWR-CZ? Bylo to snadné rozhodnutí z několika důvodů. Ale TWR-CZ je jednoznačně naším nejrozvinutějším partnerem ve střední a východní Evropě.

Co od našeho týmu očekáváš?

Doufám, že se od vás něco naučím a podělím se o vaše úspěchy s ostatními v regionu. Mimo to, Aleš a Daniel jsou velmi přátelští a příjemní lidé a je snadné s nimi spolupracovat. Jak bych si tedy mohl vybrat jinak?

Čeho se na spolupráci s námi bojíš a na co se těšíš?

Těším se, že více poznám Českou republiku a místní církve. Také mi dělá radost rozvoj nového satelitního projektu. Čeho se obávám? Víím, že v týmu TWR-CZ je řada velmi talentovaných a kvalifikovaných lidí. Bojím se, že si možná vezmu víc, než budu schopen přinést.

Co tě v regionu CEE (střední a východní Evropa) nejvíce překvapuje?

Nejvíce jsem překvapen, jak malá je evangelikální církev v porovnání s celkovou populací. Ale Ježíš řekl: „Žeň je mnohá a dělníků málo. Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň.“

natočil ve studiu. A to se nikdo ani nezvedl ze židle ☺ Jan jen odušil, že nechápe, jak mohl takový konzervativní nepřítel výpočetní techniky tak razantně změnit postoj. No, nyní je to v TWR-CZ tak, že když vypnou proud nebo zkolabuje počítačový systém, mohou jít všichni domů nebo zametat kolem domu. ✝ Vlastimil si jednoho dne navlékl modráky, vzal váleček a barvu a vymaloval nové prostory satelitního centra. Druhý den jsme se divili, proč jsou malířské potřeby poházené před domem. Další den opět a opět. Záhadu vysvětlili „meteorologové“, neboť nebyvalé noční fujavice několikrát smetly vše, co schnulo na balkonku v podkrovní.

O vichřici a pevném základu s nápisem.

Nebylo to v naší republice obvyklé. Ale asi se opravdu něco děje s teplotou atmosféry Země, že i nad našimi luhy a háji a hlavně horami se občas přežene vichřice. Mluví se o orkánech a tornádech – laickým pohledem je to smršť.

V biblických Příslovích je napsáno, že spravedlivý má základ věčný. Proti tomu svévolník bude zničen. „Když přijde smršť, je po svévolníkovi, ale spravedlivý má základ věčný.“ (Přísloví 10,25)

Kde se ten základ vzal? V knize proroka Izajáše (28,16) je psáno, že panovník Hospodin je „Ten, kdo za základ položil kámen osvědčený a drahý“. A navíc: „Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, ...vás utvrdí, posílí a postaví na pevný základ.“ (1. Petrův 5,10)

Máme tedy pevný základ života. Na něm stojíme a také stavíme. Znáte jistě místo z Písma, které prozrazuje něco z Božího jednání s námi. Bůh nám ve svůj čas ukáže, co shoří a co zůstane stát, co bylo jen z „pozlacené“ slámy a co z ryzích kovů a drahého kamení. (1. Kor. 3,15–17)

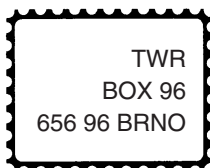
Bůh je milující Otec, a tak nás na to konečné účtování připravuje, učí nás zastavovat se a přemýšlet, z čeho a jak stavíme svůj život. Je to, jako by někdo škrtnul sirkou – a zůstane jen spáleniště. Můžeme pak po tom spáleništi chodit a brečet, co všechno vzalo za své a jak se nám to dřív líbilo. Ale můžeme udělat také něco lepšího. Jsem si jist, že jako „chrámy Božího Ducha“ slyšíme Jeho hlas: „No tak, zameř to spáleniště, hledej zlato a stříbro – to, co obstálo.“

Budeme-li hledat pod heslem „co se **mně** povedlo“, nenajdeme nic. Až na základ. Ten najdeme určitě, je nezničitelný. Jeho objevení znamená, že nic, co bylo **z nás**, skutečně nevydrželo. Snad každý se v takovém okamžiku sám sebe zeptá: „Jsem ještě Pánu užitečný? **Zná mne ještě Pán?** Jsem ještě dítě Boží, když nic nevydrželo?“ Ale **sami** si na tyto otázky neodpovíme.

Položme je, spojené v jednu, našemu Pánu: „**Pane, znáš mne ještě?**“ Odpověď si můžeme dokonce přecíst – je na tom základním kameni, jen jej dobře očisti!!! *Pevný Boží základ zůstává a nese nápis: „**Zná Pán ty, kdo jsou jeho.**“* (2Tim 2,19)

Mám vždycky obrovskou radost z toho, že ač špinavý od popela, unavený po uklizení životních trosků, vyčerpán tak, že ani nevím, čím jsem, se na dně dočtu tato slova, psaná mým Pánem.

Vlastimil Kolegar, návazná služba TWR-CZ

*Drazí přátelé, ze srdce vám děkuji za nedělní večerní pořad **Doteky na středních vlnách**. Je to slovo o skutečném následování Pána Ježíše. Při poslechu jsem i přes pozdní hodinu byl v tak dokonalé bdělosti (a dosud jsem, ač je už hodně přes půlnoc, kdy píšeš dopis), že nějaká ospalost nebo únava se ani zdaleka nepřiblížila. Jak by také mohla! Jen lituji, že jsem takové slovo neslyšel, když mi bylo třeba 60, když ne dříve, ale až v 80 letech. Anebo jsem třeba i slyšel, ale jen ušima, a ne srdcem. Být pro svého Pána rybářem lidí! Taková touha jako důsledek spásy již dávno byla, ale chyběl impuls. A ve včerejším vysílání takový nekompromisní, jasný impuls nádherně zazněl. Díky za odvahu a věrnost, s níž jste tento pořad připravili.*

Josef, Litvínov

I popelnice kolem domu litaly, díky Bohu, že ne střecha! ✚ Aleš občas tropí hlouposti. V dobrém rozmaru a ve snaze osvěžit zamyšleného Daniela sedícího ve vedlejší místnosti předvedl štěkot psa – pak ovšem Daniela křísil. ✚ Naše ekonomka má zlaté srdce. Tato skutečně dobrá duše má ale ještě jedno srdce, takové papírové. Nikdo od ní nedostane výplatu dřív, dokud do toho papírového nevloží stovku na kávu, cukr, čaj. Někdy se stane, že tolik peněz za měsíc nepropijeme a nevysladíme (skoro nikdo nesladí), a tak zbude i na nějaké zlepšení. Nějak jsme dostali chuť na nakládané hermelíny. Koupili jsme si sklenici s 18 kusy

TWR
BOX 96
656 96 BRNO

Vážení přátelé v TWR. Srdečně zdravím a přeji Boží požehnání. Bydlím v domově důchodců, a protože mám svůj samostatný pokoj, mohu vaše vysílání poslouchat od 22:30, i když přes sluchátka, abych nerušila sousedy přes zeď. Přiznám se, že někdy při poslechu i na chvíli zduřinu, a pak mě to mrzí. V poslední době raději usnu už po 19. hodině, abych byla potom cílá, a při poslechu i chvíli pletu, což zabrání spaní. Nedávno jsem se dozvěděla, kde chytit dopolední vysílání na Radiu Proglas, a tak si nařídím budíček, abych nezapomněla, a poslouchám, co se dá.

Věra, Myslibořice

TWR
BOX 96
656 96 BRNO

Srdečně vás všechny zdravím. Pokoj vám a děkuji našemu Pánu i vám za vysílání relace Světem Bible na Proglasu, za celý požehnaný rok, ve kterém jsme mohli čerpat z té nevyčerpatelné studnice a vzdělávat se v duchovním růstu. Také poslouchám pořady na středních vlnách, ale přiznám se, že to někdy nevládnou vydržet tak do noci. Když Pán dovolí, těším se na celodenní satelitní vysílání a prosím Pána, aby vám dal sílu dále hlásat čisté Boží slovo.

Anna, Navší

TWR
BOX 96
656 96 BRNO

Vážení přátelé, přeji vám dobrý den a velice děkuji za Vaši práci. Myslím, že jsem pozorným posluchačem převážné většiny vašich pořadů. Domnívám se, že patří k těm nejlepším, které jsou vysílány. Velice na mě zapůsobily pořady Světem Bible, jsou tím nejlepším, co jsem kdy slyšel. Důležité je to, že tyto pořady mi napomohly lépe se orientovat v Bibli a najít k ní lepší vztah, než tomu bylo před tím. Stěžejný pro mne bylo Janovo evangelium.

Vlastimil, Praha

TWR
BOX 96
656 96 BRNO

Přeji vašim rodinám hojnost Božího požehnání. Pokud jsem doma, poslouchám Radio Proglas a na něm vaše vysílání. Těším se na Zadáno pro dámy, i když nejsem maminka, sestra Hana Pinknerová se snaží dát tomuto programu více humoru, a to se mi líbí. Chvála Kristu.

Barborka, Brno

TWR
BOX 96
656 96 BRNO

Milí přátelé, bratři a sestry v Kristu, srdečně vás všechny zdravím a děkuji za časopis Anténa a všechny zprávy v něm obsažené. Uvědomuji si, kolik usilí a překážek musíte překonávat, aby toto vysílání fungovalo. Věřte, že je důležité. Pro mě osobně jsou vysílání Světem Bible chvíle, které se nedají nahradit. Modlím se za vás. Z Antény jsem vyrozuměla, že ani vám se nevyhýbají těžké životní situace, které musíte překonávat. Jak je dobré, že víme, že je s námi Bůh, který má vše pod kontrolou.

Marie, Horažďovice

17

naloženými s feferonkami v oleji. Byly dobré, ale shodli jsme se, že utopenci jsou utopenci. Takže hlasujeme, aby v Unii utopenci (a také tvarůžky) rozhodně přežili! ✚ Naše kolegyně Rozita je Romka – to už ví každý. A je s ní legrace! Aleš opět divočil počítačovou poštou, neboť si s ní psal, a zde je archivní přepis jejich korespondence: (Rozita měla narozeniny a donesla ke stolu moc dobré minikoláčky.) Aleš: Fakt dobrý, ale mamka, když dělá cigánský řezy, tak vypadají úplně jinak. Rozita: To vím taky, kdybych Ti donesla vopravdu cigánský, tak bys to asi nejedl... A: Proč? R: Tak já Ti donesu romskou kuchařku a uvidíš sám. A: Dones!

V kuchyni živých pořadů

Několik hodin po odvysílání pořadu Na sobotní frekvenci Proglasu s Mílou Markovou (první březnová sobota) zalehla **Kateřina Hodecová** s teploměrem do postele. Ale ani zde ji nenechal Aleš Bartošek v klidu. Co z postele píše, je tentokrát věc veřejná: Ptám se na problematiku přípravy živě vysílaných pořadů.

(Živě vysílaný pořad je ten, kdy to, co slyšíte, je přesně v tom okamžiku také řečeno. Zpravidla má posluchač možnost vstupovat do děje telefonickými dotazy, může se účastnit soutěží a podobně. Na druhé straně rádia – tedy za mikrofonem – je zpravidla hodně horko, protože nic se nedá opravit, vrátit. Za mikrofonem je to podobné jako na jevišti divadla – nic nezakryjete a nezamaskujete. Jen nejsou vidět obličeje účinkujících, což je někdy škoda, někdy dobře.)

Kdo všechno získal Tvoji důvěru moderovat živě vysílané pořady a na kterém rádiu pořady připravuje?

To je špatně položená otázka... Nejprve jde totiž o lidi ochotné tuto službu dělat, potom musí mít jisté obdarování a teprve potom nastupuje nějaká důvěra či dohoda. Ale konkrétně: V současné době tedy živé pořady moderují Jitka Rusová z Prahy, Mirka Homolková (Plzeň), Karel Řežábek (Plzeň), Míla Čech (Karlovy Vary), Petr Plaňanský (Praha), Jiří Preis (Plzeň) a Petr Vadura (Tachov). To všechno jsou lidé, kteří připravují a moderují pořady **Na křesťanské vlně Plzně**, vysílané každou sobotu ráno a večer na ČRo Plzeň.

V Brně se o relaci **Na sobotní frekvenci Proglasu** staráme čtyři: Petra Oppeltová, Rozita Mertová, Vlastimil Kolegar a já, všichni přímo z Brna.

Ale to nejsou všichni, předtím byli další, např. Petr Janoušek, Hana Pinknerová, Anna Vičková, Tonda Jireš, Petra Eliášová, Jana Peřtová, René Milfajt, Daniel Zeman a možná ještě další, tady v posteli si už nevzpomenu, ale v práci bych to určitě dohledala.

Proč už někteří skončili?

To je velmi různé. Někteří už prostě neměli čas, anebo se jim změnila rodinná situace, případně jsme chtěli dát možnost někomu jinému. Nebo jim to prostě třeba nešlo, i to se může stát. Živé vysílání je zajímavé, ale taky náročné, a každý na to nemá nervy a psychiku, nebo mu chybí schopnost se rychle zorientovat v tématu, zareagovat na telefonáty a nepředvídané situace. Ve studiu se toho v reálném čase děje spousta, co (snad) není slyšet v rádiu.

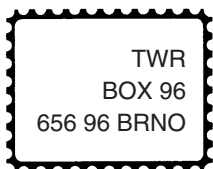
Poslední přípravy před vysíláním. Kateřina Hodecová diskutuje s Lucíí Endlicherovou, pracovnící Radia Proglas.

Za tři dny donesla Rozita kuchařku, Aleš ji prostudoval a korespondence pokračovala: A: Nevím, kde shánět střeva, čistit je, to se mně nechce, ale jinak bych uvařil kde co! R: Fakt, to už budeš jako náš. A: To bys mě musela přilíčit! R: Dám ti i barevný šátek. A: (po nějaké chvíli) Budu shánět střeva. Goja vypadá zajímavě, umíš ji uvařit? R: Ne, ale uměla to moje teta, to bylo vynikající!!! Jenže se odstěhovala do Ostravy a tam kvůli tomu nepojedeme. A: Nevadí, uvařím to. R: Já Tě snad sežeru ☺ Odpoledne přijel pro Rozitu manžel Pepa a uviděl kuchařku u Aleše na stole: „Kdes to vzal?!?“ A: Rozita mně to půjčila. P: To nemyslíš vážně,

Co představuje koordinace těchto pořadů na Radiu Proglas?

Hodně papírování a telefonování. Rozpisy termínů „služeb“ dělám na půl roku dopředu jak pro moderátory, tak pro techniky. Pak následuje schůzka s moderátory, kdy si řekneme, čemu se kdo ve svých pořadech chce věnovat a o jakých hostech uvažuje – snažíme se tak vyhnout překrývání témat a hostů. V realu to sice nakonec vždycky dopadne trochu jinak, ale hrubou představu po této schůzce určitě máme. No a pak nastane telefonování, shánění vhodných hostů a koordinace jednotlivých termínů s jejich možnostmi, což je nej-problematictější část. To si dělá každý moderátor sám, i když si v tom pomáháme. Většinou máme ve studiu lidi, kteří jsou ve své práci a službě hodně vytížení, a není jednoduché najít společný termín. Takže současně s tím nastává mnohé přesouvání už rozdělených termínů, protože ne každému každé téma sedí, a tak pomalu začíná pořadový guláš houstnout... Nakonec se to ale vždycky nějak „utřepe“ a zhruba měsíc (v lepším případě měsíc a půl) před vysíláním máme jasno, kdo, kdy a o čem bude vysílat. I když, zrovna nedávno, na začátku tohoto roku, jsem ještě začátkem týdne nevěděla, o čem bude sobota, protože jsem prostě nemohla nikoho sehnat. Ale zázraky se dějí, host se našel, a tak se nakonec i vysílalo.

No a na závěr musím zajistit anebo napsat upoutávky na jednotlivé pořady, které potom na Proglasu vysílají, aby si posluchači mohli udělat obrázek, jestli jim ten pořad za poslech stojí, nebo ne. Pížeňské vysílání takto musí koordinovat náš spolupracovník Petr Vaďura.

Náše milé rádio! Velice ráda poslouchám vaše příspěvky na Radiu Proglas. Bez nich si už Proglas neumím představit. Díky Bohu za ně! Ve dnech, když vaše vysílání nemohu poslouchat, mi prostě něco schází. To se mi stalo právě dnes, když jste ráno vysílali o manželství. Slyšela jsem už jen část příspěvku o lásce manžela a manželky podle Bible. Byla bych moc ráda, kdybyste mi mohli pořad poslat na kazetě. Už jednou jste mi vyhověli, je to skvělé.

Helena, Hradec Králové

Moderátoři těchto pořadů čtou něčí scénář, nebo jak to funguje?

Termín „moderátor“ je v tomto případě malinko zavádějící, protože v našem slova smyslu je to také člověk, který celý pořad připravuje, dává mu obsah i formu. Většinou si sám vybírá písně i příspěvky, nebo je alespoň konzultuje. Takže scénář každý moderátor má, ale připravuje si ho sám a nechte ho. Je to jen vodítko a osnova celého pořadu.

Jaké potřebují vybavení a jak jsou připravováni pro tuto práci?

Potřebují chuť, odvahy, nápady, musí se umět vyjadřovat, pohotově reagovat, musí zvládat nečekané situace, umět se ptát a taky rychle přeformulovat otázku do jiné, měli by si zachovávat nadhled nad situací a musí umět pohlídat koncepci pořadu. V našem slova smyslu mají živé pořady trochu jinou náplň než ve většině jiných rádií (neříkám, že ve všech). Nám nestačí posluchače jenom vyprovokovat k reakci, ale chceme také pořadem něco říci, něco podstatného, co je přinutí přemýšlet o dané věci, ať už jsou věřící nebo nevěřící. A z toho plyne další důležitý požadavek na moderátory pořadů TWR – musí to být obrácení křesťané s osobní zkušeností Božího vedení, musí se dobře orientovat v Bibli a v základních biblických otázkách

19

já do ní nesmím doma ani nahlédnout. Aleš, poctěn takovou nebývalou romskou přízní, napsal Rozitě: Uvařím Goja, kvasničáky, kapustňáky, lokše a plněný zelný listy! To už Rozita nevydržela a šla se podívat z patra dolů, jestli Aleš už nechytá tmavší barvu ☺, a Pepa ji odvezl domů i s kuchařkou. Vařit se bude hned, jak Aleš sežene střevo. Chcete recept? Napište si. ✚ Jitka se od ledna přestěhovala do budovy TWR. Ne že by jí někdo vyhodil, ale dané a účetní agenda ji až do března zaměstnávají tak, že neztrácí čas cestováním domů. Jednu sobotu zalévala na chodbě kytky a v tichu večera zaslechla divné vrzání. Prázdna

a taky musí umět argumentovat. Odpověď typu: „Je psáno...“ skutečně nestačí. No a nemohu vynechat prostou odbornou přípravu – snažíme se zajišťovat nějaká školení či semináře, ale i tak zůstává velká část této přípravy na každém z nás osobně. Už dávno neplatí, že každý může dělat všechno, hlavně když do toho má chuť...

Jak často naše spolupracovníky hodnotíš, na co všechno se zaměřuješ? Může se stát, že pořad bude posluchačsky velmi dobře přijat a Ty moderátora moc nepochválíš? A naopak?

Jojojo, to se stává často ☺. Tím hlavním zůstává základní sdělení pořadů. Každý redaktor a moderátor musí mít při přípravě vysílání jasno, co chce říci a jak, jinak se mu pořad prostě „rozjede“. A o tom se po vysílání bavíme nejčastěji, jestli se to podařilo, nebo ne, a proč. Od této základní koncepce se totiž odvíjí všechno – výběr hosta, příspěvků, písniček, zaměření otázek a způsob jejich kladení, komentáře a diskuse s posluchači. Lidé si většinou pochvalují pořady, které jim potvrdí, že si to nebo ono myslí správně. My jim to nechceme vyvracet, jen bychom rádi vedli vysílání tak, abychom všichni přemýšleli taky nad tím, PROČ je to či ono správně nebo nesprávné a jestli náhodou těch správných variant není víc.

A ještě k hodnocení pořadů: Živý pořad je opravdu živý, a to až do poslední minuty vysílání. Děje se během něj spousta věcí – lidé telefonují, mohou nastat nečekané technické problémy, třeba vám zamění v režii písničku za jinou nebo se nerozjede minidisk s předtočeným příspěvkem a je dlouho ticho. Také vám nemusí být zrovna nejlépe nebo během vysílání zkoulabuje host – a to všechno musíte rychle vyřešit, zvládnout a taky často nějak vysvětlit posluchačům a přitom hlídat linku pořadu, abyste se dobrali alespoň nějakého logického konce. Takže k debatě je toho po každém pořadu dost a dost. V Brně o tom s moderátory nejčastěji mluvím já, v Plzni poslouchá a komentuje výkony kolegů Petr Vaďura a v poslední době se tomu také věnuje Rozita Mertová. Skutečné průšvihy potom končí u mě a jdu na kobereček.

Ty sama jsi nejen šéfkou týmu těchto vybraných spolupracovníků, ale byla jsi první, kdo v TWR s živě vysílanými pořady začal... pamatuješ?

Když si na to vzpomenu, tak se mi ještě dnes podlamují kolena. A pamatuješ si, kdo mě do toho uvrtal? (*Úsměv směrem ke mně a dlouhé čekání na reakci. Mlčím a také se usmívám.*)

To jsme kdysi (snad v roce 1998?) už několik let vysílali v Plzni každou sobotu jeden předtáčený pořad. Pak nám vedení rozhlasu nabídlo každou sobotu pořady dva. Předtáčet dva hodinové pořady na jeden den – to už bylo hodně práce. A tak jsme zkusili řediteli Českého rozhlasu v Plzni navrhnout, že bychom mohli nejprve jeden a později oba pořady vysílat živě. Vydali jsme se tam s Alešem a pan ředitel se vyjádřil, že by to bylo určitě ke prospěchu věci. Vlastně nejvíc v šoku jsme z toho byli až na zpáteční cestě, kdy nám to všechno došlo. V autě jsem se Aleše zeptala: „A kdo to vůbec bude dělat?“ A Aleš odpověděl: „No – přece ty!“ (To mu zůstalo dodneška!) ☺

Jezdili jsme pak prakticky každou sobotu do Plzně. Pořad začínal v devět večer a my jsme se pak v noci vraceli do Brna. Dodnes děkuji Bohu, že se nám nikdy nic nestalo. Byli jsme všichni často hrozně unavení a ospalí, ale Pán Bůh nás chránil. Tenkrát jsem připravovala a moderovala pořady s Kájou Řezábkem a musím přiznat, že dodnes na to vzpomínám se slzou v oku. Byla to moc příjemná spolupráce, dala mi spoustu podnětů profesních i osobních. Tato situace trvala asi rok – každou sobotu jsem usínala kolem třetí hodiny ráno.

Časem se našli místní (nebo alespoň ze západočeského regionu) spolupracovníci, a tak dnes už zajišťují tamní vysílání oni. A soukromě si myslím, že moc dobře. Ostatně, tabulky

20

budova – nic nebylo vidět. Že by slyšela růst ty kytky, to už jí připadlo přece jen moc silně kafe, i když přepracováním se člověk dostává do různých stavů ☺. Detektivním postupem zjistila přítomnost myši ve střeše pod křídlicemi nad třetím patrem – no, jsou šikovné. Internet zatím funguje, takže kabely ještě nepřekousaly, ale hned, jak sleze sníh, nastupuje naše horolezecké družstvo v čele s Ondřejem a budou likvidovat hlodavce. ✚ Daniel má starou Škodu 120. Parkuje ji před oknem Alešovy kanceláře, který mu hlásí: „Dane, svítí Ti světýlko v autě!“ Daniel ho šel vypnout a zjistil, že se nějak zasekl dveřní spínač osvětlení. Vypínač opravil

Hostem pořadu byla Marie Frydrychová, pořad moderoval Vlastimil Kolegar.

poslechovosti se taky vyjadřují pochvalně, ale teď si uvědomuji, že tomuto vysílání přece jen ještě něco předcházelo.

Právě jsem Ti chtěl něco připomenout, tak povídej, jsem zvědav, zda myslíme totéž...

Hudební pořad na Proglasu?

Jistě!

No, to je ta skleróza... Je pravda, že úplně první začátky živého vysílání TWR patří do Brna. Někdy kolem roku 1996–97 jsme si Mirkou Mockovou (tehdy šéfredaktorkou křesťanského hudebního časopisu Tón) sedly v Brně v hotelu Continental na kafe a tam jsme upekly jedenkrát za měsíc živě vysílanou hodinu hudebních novinek. Proglas to vzal a díky tomu jsme posbíraly úplně první zkušenosti s živým vysíláním. Pořad se jmenoval Na laně, málo se tam mluvilo a hodně hrálo, lidé telefonovali jen odpovědi na současně otázky, scénář byl napsán dopředu a prakticky jsme ho četly, byla to ale vynikající průprava pro pozdější praxi. Hlavně zkušenosti s hodinami ve studiu, s červeným světlem, stále zapnutým mikrofonom, neschopností se stručně a srozumitelně vyjádřit atd.

Nyní máš jeden až dva pořady měsíčně a skutečně už mnohaletou praxi. Proved' nás trochu procesem přípravy živě vysílaného pořadu. Čím začínáš a co všechno je třeba?

Úpěnlivými modlitbami...

Jak vypadá úpěnlivá modlitba? (přerušuji odpověď)

Úpěnlivě. To slovo neznáš?

No tak raději zpět k původní otázce.

Živé pořady dělám asi od zmíněného roku 1996–1997, a jestli jsou někde machři, pro které je to už rutina, tak pro mě ani náhodou. Snad právě naopak. Úměrně době, kterou to dělám,

a přišel zpět. Za 10 minut Aleš hlásí opět: „Svíťíš!“ Tak se to opakovalo během dopoledne asi 5x. Protože je Daniel velmi trpělivý a navíc odborně zdatný, vyřešil poslední opravu tak, že vymontoval žárovku. (Daniel některé technické záhady prostě nevysvětluje a s kamennou tváří konstatuje: „Nooó, to se tak někdy stane. Nikdo neví proč.“) Aleš ho ale zkoušel dál a opět hlásil: „Dane, svíťíš!“ Ovšem Dan zůstal klidný, nenaletěl. Jen Ondra odtušil: „Já myslím, že by zůstal klidný, i kdyby mu to auto hořelo.“ ✚ Ne každý si může všechno dovolit. Katka Hodecová snad ano? Má zlatého stafylokoka. Po letní zásobě vody v koleně ji lékaři

ve mně roste vědomí odpovědnosti za to, co v mém pořadu – a v pořadech TWR vůbec – zazní. Strašně často se mi stává, že někde přijdu, a někdo mi začne povídat, jak ho ovlivnilo to nebo ono, co slyšel v nějakém pořadu, anebo jak to dal poslechnout svým přátelům a oni na základě toho úplně změnili smýšlení a způsob života...

Samozřejmě, že jsem z toho vděčná, ale na druhé straně mi nahání husí kůže pomyšlení, že bychom mohli mít stejný vliv taky s minusovým znaménkem. Potkávám taky nevěřící lidi, kteří naše pořady poslouchají, a to je další moment, nad kterým při přípravě pořadu pořád přemýšlím – nakolik jsme srozumitelní lidem, kteří za sebou nemají církevní zázemí a neznají tu naši „kananejštinu“. Už katoličtí křesťané nerozumí mnoha pojmům z protestantského slovníku a naopak také, tak co teprve lidé z úplně jiného prostředí? Teď se mi vybavuje, jak jeden host nazýval starší svého sboru – „kluci!“ ☺

Tohle se mi tedy honí hlavou od okamžiku, kdy skončí jeden pořad a je přede mnou druhý. Pokud je jasno, kdo je hostem a na jaké téma budeme mluvit, sumíruru si v hlavě celkové zaměření pořadu a v souvislosti s tím jednotlivé otázky, problematiku jako takovou. Ptám se lidí kolem sebe, modlím se, čtu, co mi přijde pod ruku, prostě se snažím na dané téma připravit, jak nejlépe umím. (A teď je nutné dodat, že reálně je na to velmi málo času – mám své další práce v TWR docela dost, v mém domovském sboru taky a díky Bohu mám také manžela a několik dobrých přátel, s nimiž se snažím alespoň občas být. No a v posledním roce se taky učím odpočívat, což je strašně časově náročné...)

Podle toho, z jaké dálky host jede, se vidíme třeba týden předem, nebo večer před vysíláním, anebo také až na místě. Ale konkrétní otázky nedostanou nikdy, jenom si promluvíme o tématu a já si tak udělám malinko obrázek o tom, jak rychle reaguje, jak se vyjadřuje a jak se mi s ním komunikuje.

Většinou je totiž důkladná příprava na škodu věci. Pokud se bavíme moc dopodrobna před pořadem, skoro každý pak u mikrofonu podlehne pocitu, že „...to už jsme přece říkali!“, neřekne to a v pořadu to potom chybí. A když hosté znají otázky dopředu, tak se většinou připraví tak poctivě, že to pak téměř není živý pořad, ale čtení slohových cvičení. ☺

Jedno ale dělám důsledně: S každým hostem si před pořadem jasně a velmi konkrétně definuji, o čem se nebudeme bavit. Každý má někde svoji „stopku“, tedy oblast, o které nechce nebo nemůže mluvit veřejně. A já se snažím to respektovat. Proto si to musím s každým hostem vyjasnit a potom ho mohu svým způsobem i chránit, pokud by třeba některé posluchačské dotazy směřovaly do této „zakázané zóny“. Tato praxe se mi hodně osvědčila, hosté potom vědí, že jsou v bezpečí, a o ostatním mluví otevřeně a svobodně – i když je to hodně osobní.

A nevyžadují hosté konkrétní otázky? Nebojí se improvizace?

Někteří ano, ale většinou se po předchozím rozhovoru uklidní a zjistí, že to nějak půjde. Myslím, že většinou mají obavy, vyplývající ze současné situace v médiích obecně – ze zkreslování, napadání, nemožnosti dokončit myšlenku apod. Pokud zjistí, že náš pořad takový nebude, většinou nemají problém. Dost často se mi po pořadu stává, že mi hosté poděkují a řeknou, že se jim povíдалo moc dobře a že to rychle uteklo... musím říci, že mě to moc těší.

Dá se říci, že dobrá příprava je předpokladem dobrého pořadu?

Ale také jsou situace, kdy je veškerá příprava k ničemu. Jednou jsem do studia pozvala jistou ženu, domluvila si s ní téma a všechno, co bylo potřeba – a nastal den vysílání. Přijela

našli daleko větší raritu. Prý je to tak vzácné, že snad ani neví, co s tím udělají. Ale shodli jsme se, že nemusí mít skutečně všechno, tak se modlíme, aby jí ho Bůh vzal. Bere jí hodně energie, způsobuje únavu a nic příjemného. (Nakonec ale prozradila, že zase tak vzácné „zlato“ to není, snad ho má spousta lidí, jenže Katka ho má aktivovaného a to už vzácné je.) ✚ Ne každá akce má odpovídající reakci. Před čtyřmi roky jsme investovali hodně do překladu naší knihy „10 let TWR-CZ“ do angličtiny. Překlad si vyžádala československá baptistická konvence v USA a Kanadě s tím, že knihu vydají. Ale dodnes nic. Několik dotazů nic

tehdy s manželem, který s námi měl sedět potichu ve studiu a dělat tak své ženě morální podporu. Rozjela se znělka, uvítala jsem posluchače, představila svého hosta, položila první otázku – a rozhostilo se ticho. Tak jsem se zeptala ještě jednou, ale u toho už mi v hlavě vířilo asi tak tisíc krizových řešení. Dotyčná žena byla bílá jako stěna a skutečně ze sebe nevypravila vůbec nic. Ještě jednou jsem se zkusila zeptat trochu jinak, ale to už bylo jasné, že je zle. Pustila jsem písničku, zhasla červená, ona žena se nadechla a řekla mi, že je tak nervózní, že nemůže mluvit, a ať se nezlobím, že odchází! Já jsem odejít nemohla, takže zbývaly dvě možnosti: Buď si budu povídat s posluchači, a oni snad někteří i zavolají, nebo zaskočí přítomný manžel. Ten chvíli mlčel a pak řekl, že tedy jo, ale na jiné téma. Písnička skončila, já jsem ohlásila jiného hosta a jiné téma a pořad nakonec dopadl docela dobře.

Podobnou situaci jsem zažila ještě jednou – jen jsem ráno na vysílání vezla hosta, moderátor toho pořadu nás čekal u brány a přesně dvacet osm minut před vysíláním mi oznámil, že je nemocný a že jede domů, načež skutečně nasedl do auta a odjel. Jenže tady byl host připravený vysílat právě s tímto konkrétním člověkem, navíc si vybrali docela těžké téma a co teď? Tehdy jsem určitě trhla rekord ve „střelných“ modlitbách. Naštěstí nebyl čas bát se nebo sprádat katastrofické scénáře. Sedla jsem za mikrofon s vědomím, že je to v rukou Božích... a nikdo to nepoznal. Dnes jsem za tu zkušenost vděčná, ale vůbec netoužím si ji zopakovat.

Už jsi se zmínila o scénáři – co to vlastně tedy je? Popisuješ mimořádky, které si do scénáře asi žádný moderátor nenapíše.

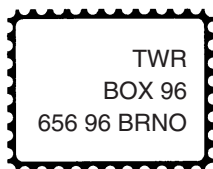
Aha – musím se vrátit k přípravě pořadu. To nejdůležitější si člověk nese v hlavě a část toho taky na papírech, zvaných scénář. Mám hrozný zlovyk ho psát až v pátek před vysíláním, musím do něj nacpat, co jsem do té doby namyslela a taky v něm musím dát konečnou formu pořadu. Musí být stručný a přehledný, aby si v něm počel a hlavně se zorientoval taky technik za mixpultem, což se někdy zdaří více, jindy méně. To potom probíhají rychlé diskuse během písniček nebo příspěvků, které posluchači v klídku poslouchají. Prostě, živý pořad chce důkladnou přípravu, podloženou vědomím, že v realu to nakonec může dopadnout úplně jinak. A to je peť živých pořadů, i když někdy ty nervy opravdu stojí za to. Ale na druhé straně, jestli je Bůh s námi, kdo proti nám? *(Stále se usmívá – asi proto, že má jeden z pořadů 2 dny za sebou a do dalšího čas 3 týdny.)*

Dál se raději neptám, už tak mám pocit, že bych Ti měl přidat měsíc dovolené. Díky za rozhovor.

No právě a hlavně to dotáhni do konce!!!

Ach jo, to jsem zase něco řekl...

(Otázky Kateřině Hodecové kladl Aleš Bartošek)

Vážená redakce, milí bratři a sestry! Na relaci Doteky na středních vlnách se moc těším. Je to úžasná relace, která mi ukazuje řešení někdy těžko řešitelných situací. S radostí si píšou poznámky, a pak se k nim vracím. Jsem dítě Boží, znovuzrozen před 9 lety a ještě stále se mám co učit. Děkuji Bohu, že mne nasměroval k těmto relacím, přes týden je to Světem Bible a v neděli právě Doteky.

Marta, Poprad

nevyřešilo, a proto jsme napsali prezidentu Konvence. Odpověděl, že to prošetří, a už tři měsíce zase nic. Napíšeme ještě jednou. ✚ Co se Aleš nastěhoval do domu přítele Viktorina, má na starosti také odmetání sněhu kolem domu. Je tam asi 3x větší plocha na odmetání než před budovou TWR, kde odmetají civilisté. Letos hodně sněžilo a Aleš při příchodu do práce s oblibou volával na civilisty: „Běžte se podívat vedle, jak má vypadat zameštený chodník, makejte pořádně!“ Jednou mu nestačilo odmetání doma, vojsko nikde (takové situaci říkáme, že jsou v zákopec), a tak vzal hrablo a zvládl to i před TWR. Ale jinak na

Příprava na celodenní vysílání

Od října loňského roku je žádost o registraci naší společnosti do obchodního rejstříku podána u bratislavského soudu. Na vyřízení registrace dosud čekáme a modlíme se za Boží čas a cestu k řešení.

Mezitím pokračujeme v přípravných pracích v podkroví našeho objektu. Snímky z rekonstrukce jsme zveřejnili i v minulém vydání Antény. Od stavebních prací jsme pokročili k vnitřním instalacím. Je dokončeno zatlumení a podhledové čalounění stěn. Kvůli snížení vnějšího hluku byla vyrobena druhá okna, která vsadíme před okna stávající. V režii i studiu byla instalována klimatizace (při vysílání není možné větrat). Podlaha byla zatlumena druhou vrstvou koberce.

Naši technici pod vedením Daniela Zemana provádějí zapojení složité elektroinstalace vodičů mezi režii, studiem a technickou místností. Stovky jednotlivých drátků musí být bezchybně spojeny. Většina z nás obdivuje především to, že technici vědí, kam který drátek patří. Občas se stává, že stůl techniků se mění na vývojovou dílnu a vědecké pracoviště současně.

Jako Bohem dokonale naplánovanou akci považujeme nákup nábytku. V den, kdy byly položeny

koberce, jsme dostali informaci, že jedna brněnská firma v likvidaci rozprodává nábytek. Jeli jsme se podívat a na místě vybrali vše potřebné. Na snímku vidíte, že dokonaleji připravený nábytek snad ani být nemohl. Kompletně zařízená dvě místa pro redaktory, včetně židlí, odpadkových košů, pořadačů a přihrádek. Nábytek nepoškozený, nadstandardní provedení a cena asi 10 % ceny nového nábytku. Díky této Bohem připravené akci jsme ušetřili desítky tisíc korun.

Speciální nábytek pro přístroje se musí vyrábět na míru. Odbavovací stůl pro mixpult jsme zadali firmě a ostatní policové skříňky jsme si z koupeného materiálu vyrobili svépomocí. O profesionální zhotovení doplňkového nábytku se zasloužil Petr Jahůdka, kterému na snímku pomáhá Aleš Bartošek.

Prosíme o modlitby za pozhennání celého záměru vysílat přes satelit a také prosíme o Boží moudrost pro každý další krok. Naším Pánem je Bůh a jemu se svěřujeme i v tomto celém projektu.

civilisty nedá nedopustit, i co jim na očích vidí, jim prý splní... ✚ Nedávno se v TWR zastavil jeden mladý muž – Ladislav. Bydlí ve stejné ulici a může nám občas pomáhat. Daniel nedávno Ladislava zavolal a poprosil ho o pomoc s pájením stovek spojů v satelitním centru. A když tento úkol Daniel někomu svěří, to už je velká důvěra. Dan tvrdí, že ještě nenašel nikoho, kdo by to uměl lépe než on ☺. Po několika hodinách Láďovy práce Daniel konstatoval, že to je fakt vynikající. Na šibalský dotaz, zda umí pájet ještě lépe než on sám, odpovídá Daniel: „No, řekl bych to asi tak – rozhodně nepáji hůř.“ Láďb, klobouk dolů. To byla pocta! ✚